

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Horváth Antal ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa [1088 Budapest, Reviczky u. 5., Hiv. sz.: ...] alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. évi május hó 28. napján kelt 3.K.31.761/2009/8. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 36.000 (azaz harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2008. augusztus 29-én 20:21 perces kezdettel sugározta a II. korhatári kategóriába sorolt „...” című műsorszámát (a továbbiakban: perbeli műsorszám).

Az alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) testületi tagjának indítványára a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 41.§-ának (1) bekezdés b) pontja szerinti felhatalmazás alapján hatósági ellenőrzés keretében (ismételten) vizsgálta a perbeli műsorszámot. Az alperes a 2009. január 29. napján kelt felhívásában a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 51.§-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően (ismételten) tájékoztatta a felperest ellenőrzése megállapításairól, a perbeli műsorszámmal összefüggésben

valószínűsített törvénysértés (Rttv. 3.§ (2) bek.) megjelölésével. Utalt arra, hogy a műorszám központi témája a szexualitás volt. Felhívta a felperest, hogy az ügyre vonatkozó nyilatkozatát a kézhezvételtől számított 8 napon belül tegye meg.

A felperes a felhívásnak eleget téve 2009. február 11. napján érkeztetetten küldte meg nyilatkozatát az alpereshez. Megjegyezte, hogy az alperes már 2008. októberében indított eljárást a perbeli műorszámmal összefüggésben, annak kifogásolt és aggályosnak tartott tartalma az alperes előtt nyilvánvalóan ismert volt, ezért felvetődik a Ket. 4.§ (1) bekezdésének sérelme (tisztességes ügyintézéshez, valamint a határidőben meghozott érdemi döntéshez való jog). Jelezte, hogy a valószínűsített törvénysértéssel összefüggésben csak abban az esetben tud részletesen nyilatkozatot tenni, amennyiben az alperes konkrétan megjelöli, hogy a műsorban szerepeltetett pornószínésznőnek (aki egyébként hozzájárulását adta a róla készült felvételek adásba kerüléséhez) mely jogai sérültek.

Az alperes a 2009. március 11. napján kelt ... számú határozatában azt állapította meg, hogy a korábban valószínűsített Rttv. 3.§-ának (2) bekezdése szerinti rendelkezés nem sérült, azonban a felperes a perbeli műorszámnak a helytelen korhatári kategóriába történő besorolásával, valamint a nem megfelelő időben való közzétételével megsértette az Rttv. 5/B.§-ának (3) bekezdését és az 5/C.§-ának (2) bekezdését. Ezért az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés d) pontja és a Műsorszolgáltatási Szerződés (a továbbiakban: MSZ) 11.6.1.9. és 11.6.1.12. pontja alapján 5.557.656 forint kötbér megfizetésére kötelezte a felperest. Az aggályosnak ítélt részek kiemelésével rögzítette, hogy a perbeli műorszámban olyan személyek mutatták be és keltették életre a szexualitásra utaló módszereket, akik üzletként és szakmabeliként foglalkoznak azzal. Álláspontja szerint egy 12 éven aluli gyermek még felnőtt felügyeletével és magyarázatával sem tehető ki a szexualitást ily módon erőteljesen érzékeltető hatásainak, mert az káros lehet a kiskorúak egészséges személyiségfejlődésére. Felsorolta, hogy a klasszifikáció megsértése miatt a 2008. és 2009. években - a döntés meghozataláig - összesen 31 alkalommal, mely határozataival marasztalta a felperest. Indokolta a kötbér alkalmazását és annak összecszerűségét, utalva az MSZ vonatkozó pontjaira.

A felperes keresetében elsődlegesen eljárási szabálysértésekre hivatkozással kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését. Kifogásolta, hogy jelen perben támadott érdemi döntést megelőző alperesi értesítés nem felelt meg a Ket. 29.§-ának (5) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltaknak, továbbá az ügyintézési határidő meghaladta a Ket. 33.§-ának (1) bekezdésében előírtakat (30 nap). Álláspontja szerint az alperes megsértette a Ket. 72.§-ának (1) bekezdés e) pontját is, mert határozatából hiányzik a tényállás és az azt alátámasztó bizonyítékok felsorolása. Ezért a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 336/A.§-ának (2) bekezdése alapján vitatta a döntés alapjául szolgáló tényállás valóságát. Hangsúlyozta, hogy mindezek az eljárási szabálysértések az ügy érdemét érintően olyan súlyúak, amelyek megalapozzák az alperes döntésének hatályon kívül helyezését. Másodlagos kérelme jogsértés hiányában az alperesi határozat megváltoztatására irányult. Állította, hogy a perbeli műorszámot

helyesen sorolta a II. kategóriába és megfelelő időpontba tette közzé. Véleménye szerint nem elég indoka a magasabb korhatári kategória alkalmazásának az, hogy a perbeli műsorszámot a 12 éven aluliak még szülői felügyelettel sem érthetik meg.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte. A felperes eljárási kifogásaival kapcsolatban bírósági eseti döntésekre hivatkozással kiemelte, hogy az alperes folyamatos ellenőrzést végző hatóságnak minősül, emiatt a Ket. 29.§-ában írtak szerint az eljárás megindításáról szóló értesítési kötelezettsége sincs. Ennek ellenére tájékoztatta a felperest az eljárás megindításáról, pontosan megjelölve a perbeli műsorszámot és a kifogásolt jeleneteket. Nem vitatottan ebben a felhívásban az Rttv. 3.§-ának (2) bekezdésében írtak megsértését valószínűsítette, utóbb azonban módosította álláspontját, és a klasszifikációs rendelkezések megsértése miatt marasztalta el a műsorszolgáltatót. E döntését részletesen megindokolta, ezáltal a felperes jogérvényesítési lehetősége biztosított volt, amellyel a kereset benyújtásával élt is. Hangsúlyozta, hogy a perbeli műsorszámokban megjelenő tartalom erősen vitatható volt. A meghívott vendégek szórakoztatása érdekében az erotikus szereplők a szexualitást tisztán ösztöni kielégülés eszközeként jelenítették meg. A konyhaművészet köré szerveződő műsor központi eleme a szexualitás volt, amely öncélúan és verbálisan is eltúlzottan, naturális formában került megjelenítésre, ami a magasabb kategóriába való besorolást indokolta. A műsorszolgáltató felelőssége, hogy az általa szerkesztett műsorban a nézettségért folyó verseny ellenére se kerüljenek olyan jelenetek adásba, amelyek a kiskorúak fejlődésére káros üzenetet közvetítenek. Kiemelte, hogy a médiában kínált modellek és példák kritikátlanul kerülnek elfogadásra a védendő korosztály által, és élettapasztalatuk miatt nehezen ítélik meg a magatartás-minták erkölcsi és társadalmi elfogadottságát.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint nem észlelt az ügy érdemére kiható olyan súlyos eljárási jogsértést, amely az alperesi határozat hatályon kívül helyezését eredményezné. E körben kiemelte, hogy az alperes folyamatos ellenőrzést végző hatóságnak minősül, hiszen a műsorszolgáltató valamennyi műsorát a nap 24 órájában rögzíti és archiválja, ezért a Ket. 29.§-ának (4) bekezdés c) pontja szerinti, az eljárás megindítására vonatkozó értesítés mellőzhető. Ennek ellenére a felperesnek módja és lehetősége volt, hogy nyilatkozattételi jogát gyakorolja, míg az eljárási határidő elhúzódásának nincs érdemi kihatása az alperes döntésére. Megállapította, hogy az alperes a marasztalás alapjául szolgáló tényállást megfelelő módon feltárta, indokait részletezve kifejtette. Az aggályosnak ítélt műsorrészletek egyértelműen alátámasztották a jogsértést érintően tett megállapításait és értékelését. A jogsértés körében kiemelte, hogy a perbeli műsorszám a címéből adódó tartalomhoz képest megtévesztően domináns módon állította a szexualitást a középpontba; a műsorban szereplő pornósztárok lealacsonyító módon, szexuális tárgyként kezelve. A jogsértés veszélyességét növelte az a körülmény, hogy egy látszólag kulináris szempontú, közismert személyek magánéletébe is bepillantást engedő műsort jelzett a cím, ezért a szülő gyanútlanul engedhette az adott korosztályba tartozó gyermeknek a megtekintést, és csak akkor szembesülhetett a tényleges

tartalommal, amikor a már aggályos média hatásokat nem lehetett meg nem történné tenni. A kiskorúak alkotmányos védelméből következően, ha bármiféle kétség merül fel egy adott műsor kategorizálását illetően, a megszorító értelmezés alapján csak a magasabb besorolási kategóriát lehet és kell választani. A kiskorúak fejlődése olyan érték, amelyet nem lehet kitenni a perbeli műsorszámban is megjelenő kockázatoknak, veszélyeknek, hiszen a megjelenített viselkedési módok komoly kihatással lehetnek a gyermekek kialakulóban lévő habitusára. A sokszor közvetlenül és azonnal ki nem mutatható sérelem utólag már gyakorlatilag nem hozható helyre. A kiskorúak védelmére vonatkozó rendelkezések megsértése miatt az alperes jogszerűen szankcionálta a felperest. E körben okszerűnek és megalapozottnak értékelte az alperesi mérlegelést.

A felperes fellebbezésében a kereseti kérelmének megfelelően az elsőfokú ítélet megváltoztatását, avagy hatályon kívül helyezését kérte. Megismételte, hogy az alperes a perbeli műsorszám tartalma miatt 23-111428/2008. szám alatt már indított eljárást. Ezen ügyben 2008. november 13-án eljuttatta észrevételeit, azonban ezt követően egyéb intézkedés nem történt, így az sem tisztázott, hogy a jelen per tárgyát képező döntést megelőzően kiadott felhívás ugyanazon ügynek számít-e (hiszen arról értesítést nem kapott), vagy külön eljárásnak. Álláspontja szerint ezt is vizsgálnia kellett volna az elsőfokú bíróságnak, azonban ezt elmulasztotta. Hangsúlyozta, hogy a nyilatkozattételi felhívás az Rttv. 3.§-ának (2) bekezdése megsértését valószínűsítette, ennek ellenére az alperes határozatában nem ezt a jogsértést állapította meg, hanem a klasszifikációs szabályok meg nem tartását róta a terhére és emiatt szankcionálta. Erről csak az érdemi döntés kézbesítését követően értesült, ezáltal a Ket. legalapvetőbb szabályai és a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogai is sérültek. Kifejezetten vitatta az alperes részéről megállapított tényállást és az abból levont jogi következtetéseket a Pp. 336/A.§-ára hivatkozással, ezért a perben a hatóságnak kellett volna bizonyítania azt, hogy mi alapján minősítette a perbeli műsorszámot magasabb kategóriába tartozónak, de erre vonatkozóan az elsőfokú ítélet nem tartalmaz indokolást. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a műsorszám központi eleme a szexualitás volt, ugyanis a fellelhető erotikus utalásoknak ehhez semmi köze nem volt. A felperes az Alkotmányra, a gyermekek jogairól szóló New Yorkban 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről, valamint a gyermekek védelméről szóló jogszabályi előírásokra, továbbá alkotmánybírósági határozatokra utalással állította, hogy az alperes határozatában és az elsőfokú bíróság ítéletében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a kiskorúak testi, lelki, erkölcsi, szellemi, fizikai fejlődése, minden más jogtárgy védelmével szemben elsőbbséget élvez. Nincs jogszabályi alapja ugyanis a műsorszolgáltatásra vonatkozó szabadság ilyen elnagyolt, kiterjesztő értelmű korlátozásának.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmére vonatkozó észrevételében kifogásolta, hogy az alperes nem nyilatkozott a korábban indult eljárásról. A Pp. 213.§-ának (1) bekezdése szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kérelemre. Ennek megsértését kifogásolta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A felperesi fellebbezésben megjelölt eljárási jogszabálysértések miatt határozatának hatályon kívül helyezése nem indokolt, amit helyesen állapított meg az elsőfokú bíróság is. Az anyagi jogsértés körében korábbi nyilatkozatait ismételte meg.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 340.§-ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, a Pp. 253.§-ának (3) bekezdésében írtaknak megfelelően a felperesi fellebbezés és az alperesi ellenkérelem korlátai között eljárva vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perben releváns tények feltárása mellett és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helyesen döntött, amikor elutasította a felperes keresetét. A felperes fellebbezésében olyan tényt, vagy körülményt megjelölni nem tudott, amely fellebbezési kérelme teljesítését eredményezhette volna.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a következőket hangsúlyozza. Az alperes folyamatos ellenőrzést végző hatóságként erre irányuló külön értesítés nélkül is vizsgálhatja a felperesi műsorszolgáltatásban az Rttv. rendelkezéseinek megtartását. A perbeli esetben az alperes érdemi döntésének meghozatalát megelőzően tájékoztatta a felperest a perbeli műsorszám vizsgálatáról, és az általa kifogásolt elemeket ismertette. Az alperes ugyan nem a vélelmezett jogsértés (Rttv. 3.§ (2) bek.), hanem a klasszifikációs szabályok megsértése miatt (Rttv. 5/B.§ (3) bek., 5/C.§ (2) bek.) marasztalta a felperest, azonban éppen azzal sértette volna meg a Ket. és az Rttv. rendelkezéseit, ha a tájékoztatásában vélelmezett törvénysértés hiányában, ennek megállapítása mellett az egyéb jogsértés észlelése esetén nem tesz eleget döntési kötelezettségének.

Az alperes döntésében a feltárt tényállás ismeretében kimerítő indokát adta, hogy a perbeli műsorszám miatt alkalmas az érintett korosztály fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására, egyértelműen rögzítve, hogy emiatt marasztalta a felperest és nem a korábban valószínűsített törvénysértés okán. A felperes nem tudta igazolni, hogy amennyiben a kiskorúak védelmét szolgáló rendelkezések megsértésére nyilatkozik, a feltárt adatok ismeretében a hatóság más következtetést vont volna le. Az alperes a felperesi nyilatkozat megérkezését követően 30 napon belül meghozta döntését, ezért az ügyintézési határidő túllépése fel sem merülhet. Tényként rögzíthető, hogy az alperesi érdemi döntés közlését követően biztosított volt a felperesnek, hogy keresetében a perbeli műsorszám besorolása miatt szankcionáló határozat jogszerűségét érdemben vitató jogi álláspontját kifejtse, de ezzel a lehetőségével nem élt, csak azt hangsúlyozta, hogy az alperesi eljárás szabálytalansága miatt a döntés hatályon kívül helyezése indokolt. A felperes sem

az elsőfokú eljárásban, sem fellebbezésében a részéről eljárási jogszabálysértésként megjelöltek (ügyintézési határidő túllépése, az alperesi tájékoztatás tartalma) túl olyan tényeket, körülményeket nem tárt fel, amelyek azt bizonyítanák, hogy az alperest olyan súlyos eljárási mulasztás terheli, ami az ügy érdemi eldöntését jelentős mértékben befolyásolta, és jogérvényesítését hátrányosan érintette volna.

A jelen ügyben az elsőfokú bíróság az alperes 563/2009. számú határozatának jogszerűségi vizsgálatát a felperes keresetében kifejtett jogi érvek értékelésével elvégezte, ez alapján hozta meg ítéletét. Emiatt nem bírnak relevanciával a felperes által a jelen ügy előzményeként előadottak. Így fel sem merült, hogy az elsőfokú bíróság megsértette volna a Pp. 213. és 215.§-ában írtakat. A Fővárosi Ítéletábrla sem tudott az elsőfokú bíróságtól eltérően olyan következtetést levonni a kifogásolt eljárási cselekményekkel összefüggésben, amely akár az alperesi határozat, akár az elsőfokú bíróság döntésének hatályon kívül helyezését, avagy megváltoztatását eredményezte volna.

A felperes minden alapot nélkülöző módon hivatkozott arra, hogy a felülvizsgált alperesi határozat a Ket. 72.§-ának e) pontjában írt követelményeknek nem felel meg, továbbá, hogy a döntés alapjául szolgáló tényállás nem valóságghú. E körben minden konkrétumot nélkülöző állításai nem voltak elfogadhatóak.

A Pp. 336/A.§-ának (2) bekezdése szerint csak az alappal, cáfoló jelleggel vitatott határozati tényállás esetében fordul meg a bizonyítási teher, és köteles az alperes a határozata alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására. A Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján a felperesnek kell elsősorban a szükséges körben azt igazolnia, de legalább valószínűsíténie, hogy a határozati tényállás nem valós. E kötelezettsége ellenére a felperes nem bizonyította az alperesi határozat ténymegállapításainak hiányosságát, a feltárt és a műsorszámmal kapcsolatban rögzített határozati elemek valótlanságát és jogsértő voltát, és nem indokolta meg azt sem, hogy konkrétan mely tények figyelembe vételét miért tartja jogsértőnek. Nem vitatta a perbeli műsorszám általa II. kategóriába való sorolását, a sugárzás időpontját, az alperes által kiemelt, értékelt és a határozatban is rögzített jelenetek, események, párbeszédek tartalmát sem. Ténylegesen csak minden konkrétumot nélkülöző módon azt állította, hogy a perbeli műsorszámot nem tartja a III. kategóriába tartozónak. Önmagában azonban ez nem alkalmas a bizonyítási teher Pp. 336/A.§-ának (2) bekezdése szerinti megfordításához.

Az alperes határozatában egyértelműen rögzítette, hogy a műsorszám témájának feldolgozása, illetőleg a meghívott vendégek közül egyesek magatartásbeli és verbális megnyilvánulásai alapozták meg a III. kategóriába való besorolást. Kiemelte azokat a képi és verbális elemeket, amelyek nemcsak a jó ízlést sértik, de torz magatartás-minták közvetítésére is alkalmasak voltak. A vacsora házigazdájának felkérésére, a pornózás két aktuális kulcsfigurája a helyszínen, a szakma életre keltése érdekében mutattak be sztriptízt, erotikus live showt, majd a hölgy „élő gyümölcsös tálként" kínálta a desszertet. A vacsorán jelenlévő egyik

vendég a pornósztr fenekéről nyalta a pálinkát, sikamlós megjegyzések közepette evett gyümölcsöt a hölgy szájából. A viccesnek szánt párbeszédekben elhelyezett közönséges kifejezések, kettős értelmet hordozó hasonlatok használata sem lett volna megengedhető. A provokatív viselkedési formák bemutatása miatt a műsorszám olyan káros értékeket közvetített a nézők felé, amely a kiskorúak egészséges fejlődését negatívan befolyásolhatta.

A jogalkotó az Rttv. kiskorúak védelméről szóló rendelkezéseiben, míg az alperes a 1494/2002. (X.17.) számú állásfoglalás megalkotása során arra törekedett, hogy lehetőleg minden olyan - a különböző médiumok felől érkező - negatív hatástól megvédje a kiskorúakat, amely alkalmas arra, hogy testi, szellemi vagy erkölcsi fejlődésüket károsan befolyásolja. Valamely műsorszám III. kategóriába sorolása a 16 év alatti gyermekek, és kiskorúak mindegyikének a védelmét szolgálja, így az Rttv. 5/B.§-ának (3) bekezdésében példálózó jelleggel felsorolt elemek nem korlátozzák (szűkítik) a besorolás szempontjait, csak iránymutatásul szolgálnak. Valamennyi műsorszám besorolásánál nem mellőzhető, hogy a megfelelő és aggálytalan befogadás biztosítottan megvalósuljon a védett korcsoportba tartozó kiskorúak esetében.

A fiatal korosztály önálló értékrendjének kialakításához a televízióban látott szereplők gyakran kínálnak fel modelleket, amelyeket a fiatalok még kritikátlanul fogadnak el, illetve élettapasztalataik hiánya miatt nehezen ítélik meg a bemutatottak erkölcsi és társadalmi elfogadottságát. A perbeli esetben a vendéglátó, saját foglalkozásával összefüggésben a szexuális szabadságot tükröző módon kívánta szórakoztatni a műsorban szereplőket. Az általa felkért személyek bemutatása - a hatás fokozása érdekében az átlagostól merőben eltérő szexuális megjelenítés, és az ehhez való sajátos viszonyulás kihangsúlyozásával - szokványosnak egyáltalán nem nevezhető módon a szenzáció, a pikantéria és a show elemek felvonultatásával történt. A műsorban a jó ízlést sértő attrakciók mellett az elhangzottak is kifogásolhatóak voltak. Az alperes és az elsőfokú bíróság által is kifogásolt, aggályos részek és elemek nem kaphattak volna helyet a II. korhatári kategóriába sorolt műsorszámban, mivel az lényegében a felnőttekhez szólt és ezért nyilvánvalóan nem megfelelő időpontban került közzétételre. A téves klasszifikáció miatt 12 éven aluliak is tartózkodhattak a televízió képernyője előtt, akik még szülői felügyelet mellett sem nézhették volna meg a műsorszámban látottakat és elhangzottakat, mivel azok egyértelműen alkalmasak voltak a kiskorúak egészséges fejlődésének káros befolyásolására. A perbeli műsorszám nem élő adásban ment, így mód lett volna a szerkesztés során a kifogásolt részek, párbeszédok kivágására, avagy kisípolására, azonban a felperes nem élt ezen technikai eszközök alkalmazásának a lehetőségével. Mindezeket értékelve a műsorszámot a felperesnek a III. kategóriába kellett volna sorolnia, és ennek megfelelően kellett volna sugároznia.

A Fővárosi Ítéltábla a jelen perbelihez hasonló tárgyú ügyben, az azonos érveket tartalmazó felperesi fellebbezésre figyelemmel (... számú) ítéletében már kifejtette, hogy sem az Alkotmányból, sem pedig a hazánkra is kötelező érvényű nemzetközi

szerződésekből, de a felperes által hivatkozott alkotmánybíróági határozatokból sem következik, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a sajtószabadság, mint első generációs alapjogok korlátozhatatlanok lennének, és feltétlen elsőbbséget élveznének a többi alapjoggal szemben. Ugyanakkor tény az, hogy a kiskorúak megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez való jog szintén alkotmányos alapjog, amelynek érvényesülését biztosító szabályokról külön törvényben kell rendelkezni. Ilyen külön törvényi rendelkezések az Rttv. 5/A.-5/F.§-aiban foglalt szabályok. Mindezekből következik, hogy jelen esetben az alkotmányos alapjogok kollíziójáról nincsen szó, a felperes által hivatkozott első generációs szabadságjogok - figyelemmel a „szükségesség-arányosság” tesztre is - a gyermekek jogaival szemben elsőbbséget nem élveznek.

A másodfokú bíróság kizárólag csak a felperes fellebbezésében foglaltakra figyelemmel utalt mindezekre. Azonban fentebb megjelölt ügyben is hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy a jelen perbeli jogvita elbírálása szempontjából ténylegesen annak van jelentősége, hogy a felperes és az alperes Műsorszolgáltatási Szerződést kötöttek, amelyben a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy az Rttv. kiskorúak védelmére vonatkozó szabályai szerint kategorizálja a műsorszámokat, és azokat a kategóriának megfelelő műsoridőben sugározza. Így amennyiben a felperesnek bármiféle elsőbbségi alapjoga lett is volna, arról maga önként lemondott, és vállalta az Rttv. szabályainak, köztük az 5/B.§ (3) bekezdésének és 5/C.§-ának (2) bekezdésének a megtartását is. A felperes sem a Műsorszolgáltatási Szerződés létét, sem annak - a határozatban megjelölt - tartalmát nem vitatta. Azt sem cáfolta, hogy a jogsértés miatt a határozat szerinti kötbér szankció érvényesíthető. A közigazgatási perben a felperesnek a sikeres perléshez azt kell bizonyítania, hogy a felülvizsgálni kért határozat jogszabálysértő. Ennek alátámasztására azonban a felperes fellebbezésében írtak - az eljárási kifogásai, a Pp. 336/A.§-ában foglaltakra való általános hivatkozása és alkotmányossági aggálya - nem volt elegendő.

A felperes az MSZ-ben a perbeli jogsértés esetére maga vállalta a kötbérfizetési kötelezettséget, és annak - az MSZ szerinti - fix mértékét is. A felperesi jogsértésre figyelemmel ezért a kötbér mellőzhető, mérsékelhető nem volt.

A Fővárosi Ítéltábla a sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének a megfizetésére. A fellebbezési illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46.§-ának (1) bekezdése értelmében - figyelemmel az Itv. alkalmazandó 39.§-ának (3) bekezdés c) pontjára - 36.000 forint; ennek viselésére a pervesztes felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2011. évi február hó 23. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Bacsa Andrea sk. előadó bíró,
dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő